

از مصادر
شاهکارهای

بیست هزار فرسنگ زیر دریا

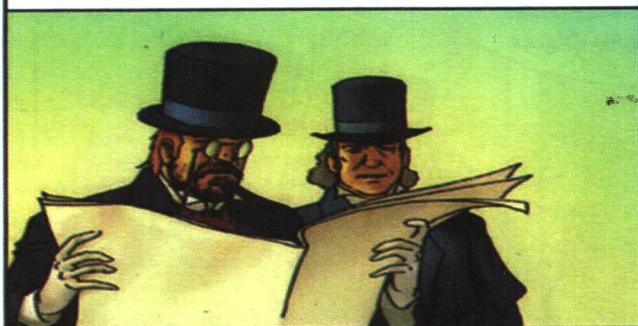
ژول ورن

ترجمه‌ی رضا مرتضوی

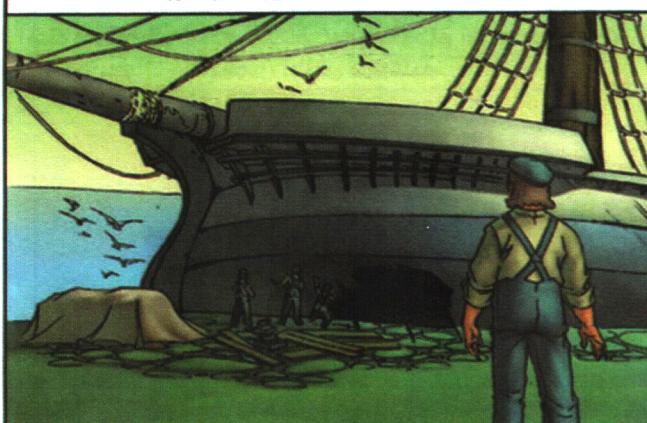

تک شاخ دریا

موجود دریایی اسرا آمیزی کشتیرانی را در آبهای جهان خطرناک کرده بود. این موجود که بسیار بزرگ‌تر از نهنگ بود، با سرعت شگفت‌انگیز مرکت می‌کرد و قادر بود آب را به ارتفاع پنجاه متر به بیرون پیش‌آورد. من به عنوان زیست‌شناس دریا،^۱ علاقه‌بسیاری به این موضوع پیدا کردم.

هرچه بود، خطرناک بود. این موجود فود را به بدنی کشته مسافربری پر از مسافری در آنسوی اقیانوس اطلس گویند و هفراهی زیر خط آب آن ایجاد کرده بود.

خبرنگاران موی دماغم شده بودند و می‌خواستند نظر مرا که در این زمینه کارشناس بودم بدانند. به آن‌ها گفتم که فقط یک موجود دریایی عاجدار وجود دارد که قادر است پنین سوراخ‌هایی ایجاد کند.

میولا احتمالاً گونه‌ی غول‌آسایی از ناروال،^۲ تک شاخ دریا، است.

۱. دانشمندی که به مطالعه دریاهای گونه‌های زیستی دریایی می‌پردازد.

۲. در دهه‌ی ۱۸۶۰ میلادی زیدریایی‌ها وجود داشتند (چند تایی از آن‌ها) در چند های داخلی استفاده می‌شدند) اما بسیار کوچک بودند و نیرویشان از طریق مردانی که پدال می‌زنند تأمین می‌شد.

۳. راسته‌ای از پستانداران که شامل نهنگ‌ها، دلفین‌ها و گرازماهیان می‌شود.

۴. گونه‌ای از نهنگ که جنس نر آن شاخ بلند و صافی از جنس عاج دارد.

در بهار سال ۱۸۶۷ میلادی، من، پروفسور پیر آوناکس، برای سفرانی به نیویورک رفته بودم که سرتیتر فیرها توجهم را به خود جلب کرد.

بین کارشناسان سرتاسر جهان بر سر این موجود بهث درگرفته بود. کاملاً واضح بود که این موجود ممکن نیست ساخته‌ی دست بشر باشد.

زیدریایی با چنین اندازه و سرعتی؟ نیروی که قادر به ازدن چنین چیزی باشد، وجود ندارد!

زندگی افراد به فطر افتاده و تمارت دریایی مقتل شده بود. گنگرهای ایلات متعدد فواستار عکس‌العملی جدی بود.

باید به هر قیمتی که شده، دریا را یک بار برای همیشه از وجود این آب‌بازسان^۴ پاک کرد!